

Amalijo Razpetovo, očarovalno ljubimko, gospodične *Leopoldino Kovačičovo*, *Elo Kastelčovo*, *Tonico Peiničovo*, ki so zvršile svoje vloge prav po mojesterski; in ako bodo gospodje: *Jenič*, *Pleničar*, *Žužek*, *Česnik*, *Virant* in drugi dosedanji igralci posvečevali svoje izborne moči gledališkemu odru, prepričani smo, da postane novomeška čitalnica kmalu jedna prvih v deželi. O neugodnem poletnem času so predstave pojenjale, a kakor čujemo izza kulis, vežbajo in urijo se naši diletantje prav pridno za predstave jeseni in po zimi, kajti ne marajo se zadovoljevati s tem, kar so že dosegli, ampak napredovati hočejo od predstave do predstave. Mi pak jim kličemo radostni: le tako dalje v prosepch svete domače stvarí!

* * *

»Pedagogičsko društvo« v Krškem je ravnokar izdalo in založilo „Pedagogičski letnik“, obsezaajoč „Občno vzgojeslovje“ (po dr. Jos. Michu poslovenil Fr. Gabršek), »Pouk o črtčjih“ s podobami, II. del (Jos. Bezljaj) in razne pedagogično-didaktične spise. Cena knjigi je za neude 1 gld. 40 kr. (po pošti 5 kr. več).

Poleg tega so se izdali posebni odtiski „Občnega vzgojeslovja“ (cena 80 kr.) in „Pouka o črtčjih“ (cena 30 kr.); po pošti 5 kr. več.

Ker so te knjige prve v tej stroki, nadejati se je obile naročbe. — Denar naj se pošilja odboru „Pedagogičskega društva“ v Krškem.

Dve doslej neznaní knjigi. V neki izvorni pergamentni listini iz 1484. leta, katero sem meseca maja 1887. leta prepisal, našel sem naslednji dve knjigi omenjeni: »*Librum sermonum de tempore hiemali et estivali in papiro in carta arcali Thome de Haselbach*; item *librum sermonum de Sanctis dicti Thome de Haselbach in carta arcali.*« Torej je neki duhovnik iz Leskovca na Kranjskem, z imenom *Tomaž*, te dve knjigi spisal in izdal že v srednjem veku. Fr. Šumi.

Prenos Kopitarjevih kostij. Ker se je čulo, da mestna občina dunajska opusti dozdanje pokopališče Sv. Marka (St. Marxer Friedhof), nasvetoval je prof. Levec pred blizu dvema letoma, naj »Matica Slovenska« poskrbi za to, da se umrjoči ostanke Kopitarjevi prenesó v Ljubljano. Matičin odbor je v ta namen izvolil poseben odsek, da bi stvar pretehtal na vse strani. Ta odsek se je pozneje pomnožil z zastopniki mestne občine ljubljanske in deželnega odbora kranjskega ter stopil v dogovor z g. *Ivan Navratilom* na Dunaji, ki ja jako radovoljno in točno pri ondotnem mestnem magistratu dognal vse, kar je bilo treba o tej stvari. Ker je pa odsek pozneje zvedel, da misli mestna občina dunajska umrjoče ostanke Kopitarjeve na svoje troške prenesti na ondotno osrednje pokopališče ter jih pokopati na posebnem mestu, odločenem »slavnim umrlim«, sklenil je odsek v zadnji seji z večino glasov, da Kopitarjevih kostij ni prenašati v Ljubljano, in sicer zategadelj ne, ker je za vélikega učenjaka gotovo častneje, ako bode pokopan v izbrani družbi slavnih mož na Dunaji, kjer je kot glavni zastopnik slovanske učenosti prebil dolgo vrsto let življenja svojega. Odsek je naprosil tudi g. Navratila, naj se blagoizvoli pobriniti za to, da se na novem pokopališču na Kopitarjevem grobu napiše zgodovinsko imenitna nagrobница z njegovega nagrobnege kamena, a da se spomenik sam, katerega so mu po trudu prof. Fessla postavili čestitelji Kopitarjevi, prenese na Kranjsko in morebiti shrani v deželnem muzeji.

Nove muzikalije slovenske. 1. *Cantus sacri in solemnitate Corporis Christi* tam in expositione, quam in processione servientes ad IV. voces inaequales composuit *Iz. Hladnik*. Op. 7. Sumptibus auctoris. Pr. 80 cr. Typis J. Blasnik. Labaci. 1887. Prodaja katoliška bukvarna.

Ta lepi zvezek obseza zastopane skladbe za praznik presv. Rešnjega Telesa: 1. Graduale, 2. Ofertorij, 3. Pange lingua, 4. Himna »Sacris solemnibus«, 5. »Verbum super-